

РЕШЕНИЕ

№ 39857

гр. София, 30.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8464** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на З. К. - гражданин на Република С., чрез адв. З. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 14.07.2025г., на Завеждащ консулската служба на Република България в Н., РСърбия по заявление от 10.06.2025г.

С жалбата се иска отмяна на отказа като неправилен и незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Твърди се, че липсват мотиви на административния акт, а представените официални документи - договор за наем са валидни. Заявява се нарушаване на правото на личен и семеен живот, защитимо от ЕКЗПЧОС. Чрез издаване на отказа МВНР и посолството в [населено място] са ограничили правото на жалбоподателя да популяризира фирмата, чийто търговски представител е и да запознае български потенциални клиенти за дейностите ѝ. Счита, че не е спазена установената форма, като на жалбоподателя не са представени доказателства, които да подкрепят мотивите за отказ. Липсват данни за становището и процедурата по съгласуване.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З., който поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът завеждащ консулската служба на РБългария в Н., Република С. не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения административен акт, издаден на 14.07.2025г. в Стандартен формуляр,

на З. К. - гражданин на Република С. е отказано издаването на виза тип „Д“. Във формуляра, който е на английски език са попълнени „допълнителни забележки“ на български: Чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ. За посочения адрес в искането за виза е установено, че собственикът от началото на 2025г. го е предоставял на още 10 граждани на Република С., които са получили отказ за визи „Д“ по причина, че не са установени да живеят там. Също така е установено, че има още двама граждани на Република С., също търговски представители от М. – АВ ООД кандидати за виза тип „Д“ със същия домакин и същия адрес, установен като фиктивен адрес. В текста на английски език е отбелязана т.10 от изброените единадесет причини за отказ „предоставената информация относно обосновката за целта и условията на планирания престой не е надеждна“.

Към заявлението за виза, подадено на 10.06.2025г. са приложени: договор за наем от 01.06.2025г., сключен от А. М. като наемодател и З. К. като наемател на стая от къща, находяща се в [населено място], кв. Б., [улица] в сграда с обща квадратура 200 кв. м. жилищна, многофамилна къща; попълнена е Декларация от А. М. на основание чл.92, ал.3 от Закона за гражданската регистрация, в която същият адрес е посочен като настоящ адрес на З. К.; приложен е сертификат от 09.06.2025г. от българска търговско – промишлена палата, с който се удостоверява, че търговското представителство с наименование М. – АВ ООД Б. – Нови Б. със седалище в Ч., С. е вписано в Единния търговски регистър на БТПП под № 218947 с решение от 17.03.2025г. - З. К. е вписан като търговски представител.

По делото е изискано от съда и представено писмо от 17.09.2025г., подписано от Зам. председателя на ДА“Национална сигурност“, според което съгласувателната процедура по издаденото от апликанта заявление е осъществена от С. – ДАНС, като становището на ДАНС е отрицателно, поради установен фиктивен адрес, посочен от кандидата. Потвърдено е, че собственикът на адреса е предоставил същия на още 10 граждани на Република С., които не живеят на този адрес, а го използват с цел получаване на виза „Д“. Становището е изразено само по електронен път, няма изготвени документи. Становището на СДВР - отдел „Миграция“ от 27.06.2025г. също е отрицателно, на основание чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ. За посочения от апликанта адрес в [населено място], ул. Н., №2Б е установено, че собственикът А. М. от началото на 2025г. е предоставял декларация за осигуряване на адрес на пребиваване на още 10 граждани на С., които са получили отказ на заявленията си за разрешаване на право на пребиваване, по причина, че нито един от тях не е бил установен да живее на адреса. Освен апликанта, има още двама търговски представители от М. – АВ ООД Б., сръбски граждани, кандидати за виза „Д“ на същия адрес.

За „допълнителна информация, относно целта на престоя“ в подаденото заявление за виза е посочено „търговски представител чл.24, ал.1 от ЗНЧ“, канещо лице е А. М., който е подписал заявлението.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му на личен и семеен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган, представени са заповеди за компетентност на подписалия стандартния формуляр орган. Не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен материалният

закон.

Съгласно посоченото в акта правно основание за отказ на чл. 10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ: отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Като фактически мотиви за отказа в „допълнителни забележки“, консулското длъжностно лице е възпроизвело информацията, получена в хода на съгласувателната процедура, както от ДА „НС“, така и от миграционните власти и същата е непротиворечива – заявеният адрес на пребиваване в [населено място] е предоставен от собственика на още 10 сръбски граждани, кандидати за виза тип „Д“. В случая административният орган се е позовал на предл. второ на цитираната правна норма, а именно деклариране на неверни данни относно адреса на пребиваване на чуждия гражданин. Противно на изложеното в жалбата, съдът намира отказът за мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спазена е съгласувателната процедура, предвидена в чл.30 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като предвидените компетентни органи – Държавна агенция “Национална сигурност” и службите за административен контрол на чужденците (отдел „Миграция“ – СДВР, МВР) са представили отрицателни становища, които са съобразени при издаване на отказа. С оглед фактите по делото, основаниято за отказ, посочено от административния орган е обосновано, тъй като са налице данни, че жалбоподателят не пребивава на декларирания от него адрес в страната и няма намерение да пребивава там, независимо от представения договор, тъй като същият адрес е предоставен от собственика А. М., чрез попълнени декларации и подписани договори за наем на още 10 други граждани на Република С.. Заявлението за кандидатстване за виза „Д“ също е подписано от наемодателя М., а решението за вписване в БТТП от 17.03.2025г. на сръбско дружество, на което З. К. е вписан като търговски представител не представлява доказателство за реално извършвана дейност като такъв. Поради това, не може да се приеме за доказана достоверно целта и условията на заявеното пребиваване – допълнително основание за отказ по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, което макар да не е изписано изрично в текста на формуляра, се покрива по смисъл с отбелязването на „10. предоставената информация относно обосновката за целта и условията на планирания престой не е надеждна“.

ЗЧРБ урежда условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България, като по силата на чл. 4 от ЗЧРБ чужденците, които пребивават в Република България, са длъжни да спазват законите и установения правов ред, да са лоялни към българската държава и да не уронват престижа и достойнството на българския народ. Декларирането на неверни данни относно възможността за реално пребиваване в Република България не съответства на правовия ред и възпрепятства упражняването на правомощията на службите за административен контрол на чужденците в РБ. Използваното от решаващия орган правно основание за отказ за правото на постоянно пребиваване е в съответствие с целта на специалния закон (ЗЧРБ). Липсват данни за засягане на права и законни интереси на чуждия гражданин в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на законовата цел при невъзможност за налагане на друга, по-лека мярка съобразно обществения интерес да не се допуска нарушаване на режима за пребиваване на чужденците в Република България.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, I - во отделение, 11-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. К. - гражданин на Република С., чрез адв. З. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 14.07.2025г., на Завеждащ консулската служба на Република България в Н., РСърбия по заявление от 10.06.2025г.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: